

Ομάδα Πρωτοβουλίας για τα Δικαιώματα του παιδιού 2000 - 2004

Μέσα σε λίγους μήνες συστήσαμε μια **Ομάδα Πρωτοβουλίας** και καταφέραμε να έρθουμε σε επαφή με αρκετούς εκπαιδευτικούς και σχολεία και να ανοίξουμε τη συζήτηση. **Τον Νοέμβριο του 2000** οργανώσαμε μια **Ημερίδα στην αίθουσα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην Αθήνα** που συγκέντρωσε 150 περίπου ανθρώπους. Με τη συμμετοχή νομικών, παιδοψυχιάτρων και εκπαιδευτικών, αναλύσαμε το ζήτημα της παραβίασης των δικαιωμάτων των παιδιών, την κατάσταση που επικρατούσε στα σχολεία και συζητήσαμε διεξοδικά ποιος θα έπρεπε να είναι ο πρώτος μεγάλος στόχος της πρωτοβουλίας μας. Καταλήξαμε ότι θα έπρεπε να κινηθούμε σε τρεις κατευθύνσεις: **να ενημερώσουμε όσο το δυνατόν περισσότερους γονείς και εκπαιδευτικούς**, να εντοπίσουμε **τους πιο ευαίσθητους τομείς παραβιάσεων** και να ζητήσουμε από την κυβέρνηση τη **θεσμοθέτηση ενός Συνηγόρου του παιδιού**, όπως υπήρχε σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Για να προωθήσουμε τους παραπάνω στόχους, οργανώσαμε τους επόμενους μήνες πολλές συναντήσεις σε φιλικούς κύκλους, μιλήσαμε με εκπαιδευτικούς, νομικούς ψυχιάτρους, κάναμε συστηματική έρευνα στο διαδίκτυο, βρήκαμε οργανώσεις στην Ευρώπη, τις ΗΠΑ, τον Καναδά και την Αυστραλία και ζητήσαμε πληροφόρηση. Ήταν φανερό ότι το θέμα αυτό απασχολούσε σε άλλες χώρες τους ειδικούς αλλά και την κοινή γνώμη, ότι υπήρχαν θεσμοθετημένοι φορείς, κάτι που έλειπε παντελώς από τη χώρα μας. Έτσι, τον Δεκέμβριο του 2001 οργανώσαμε μια ανοιχτή εκδήλωση στο Ζάππειο, η οποία συγκέντρωσε περισσότερα από διακόσια άτομα και καταγράφηκαν οι απόψεις των ειδικών, ακούστηκαν ιδέες, έγινε ανταλλαγή σκέψεων και αναφέρθηκαν οι συχνότερες περιπτώσεις καταπάτησης των Δικαιωμάτων του Παιδιού στην Ελλάδα. Παράλληλα συντάξαμε και υπογράψαμε εκεί την πρώτη **“Διακήρυξη” της Ομάδας Πρωτοβουλίας** μας, στην οποία τονίζαμε την **ανάγκη θεσμοθέτησης Συνηγόρου του Παιδιού**. Λίγες ημέρες αργότερα, μεγάλη αντιπροσωπεία παιδιών επισκέφτηκε τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας κ. Κωστή Στεφανόπουλο, στον οποίο κατέθεσε τη “Διακήρυξη” για την ανάγκη θεσμοθέτησης του Συνηγόρου του Παιδιού.

Τους επόμενους μήνες πολλαπλασιάσαμε τις επαφές και τις συζητήσεις μέσα και έξω από τα σχολεία κι επίσης με **βουλευτές, ευρωβουλευτές, τον Έλληνα Συνήγορο του Πολίτη** κ. Ν. Διαμαντούρο, την **Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής, τον Δικηγόρο Σύλλογο, το Γραφείο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην Αθήνα**, κλπ. Ήρθαμε επίσης σε επαφή με ξένες οργανώσεις υπεράσπισης των δικαιωμάτων του παιδιού σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. **Τον Απρίλιο του 2002** οργανώσαμε **Δημόσια Διαβούλευση στο Ζάππειο** με θέμα : **“Ο Συνήγορος του Παιδιού: Ένα ουσιαστικό βήμα για την προστασία των δικαιωμάτων του παιδιού και τη διαμόρφωση πολιτικής για την παιδική ηλικία”**, με τη συμμετοχή **ευρωπαίων Συνηγόρων του Παιδιού**, του Έλληνα Συνηγόρου του Πολίτη, πανεπιστημιακών, καθώς και ελληνικών φορέων και ΜΚΟ. Παρόμοια εκδήλωση οργανώσαμε και με Ομάδα Πρωτοβουλίας στη **Θεσσαλονίκη**. Οι δύο εκδηλώσεις ανέδειξαν σε σημαντικό βαθμό την ανάγκη που υπήρχε και έπειξαν αποφασιστική σημασία στην προώθηση της θεσμοθέτησης του έλληνα Συνηγόρου του Παιδιού. Συνεχίσαμε το επόμενο διάστημα την κινητοποίηση και την ενημέρωση των σχολείων. **Ο Συνήγορος του Παιδιού** θεσμοθετήθηκε τον **Δεκέμβριο-Ιανουάριο του 2003** και μας γέμισε αισιοδοξία και ικανοποίηση.

Μια μικρή ομάδα ανθρώπων με μόνο όπλο το ενδιαφέρον και την πεποίθησή μας, είχαμε καταφέρει μέσα σε δυόμισι μόλις χρόνια να κάνουμε ορατές και κατανοητές τις παραβιάσεις αναφορικά με τα δικαιώματα των παιδιών σε ένα κύκλο πεντακοσίων περίπου ανθρώπων, να ανοίξουμε έναν ευρύ κοινωνικό διάλογο, να συνεργαστούμε με θεσμικούς παράγοντες και οργανώσεις μέσα και έξω από την Ελλάδα, να συσπειρώσουμε μερικές δεκάδες εθελοντές και, τελικά, να πετύχουμε τη θεσμοθέτηση του Συνηγόρου του Παιδιού ξεπερνώντας τη συνηθισμένη αδράνεια και τη γραφειοκρατία. Ήταν μια καλή αρχή για να γίνουν, στην συνέχεια, τα επόμενα βήματα.

Η επαφή μας με τον ευρωπαϊκό χώρο μας έκανε να συνειδητοποιήσουμε ότι στο Ευρωπαϊκό Σύνταγμα, που συζητιόταν εκείνη την εποχή δεν υπήρχε καμία αναφορά στα δικαιώματα του παιδιού. Αρχίσαμε να συγκεντρώνουμε υπογραφές για την υποστήριξη του κειμένου **«Το Μέλλον της Ευρώπης είναι το Μέλλον των Παιδιών»**. Διαπιστώνοντας επίσης τη σημασία που είχε η καταπολέμηση της παιδικής εργασίας με τα παιδιά των φαναριών την ίδια εποχή, προχωρήσαμε στη μετάφραση και την έκδοση του βιβλίου **«Ένα Μέλλον χωρίς Παιδική Εργασία» της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας** στα ελληνικά, με τη **χορηγία της Εμπορικής Τράπεζας**. Ήταν η πρώτη χορηγία που επιδίωξαμε

και που μας άνοιξε το δρόμο να αναζητούμε χορηγίες και δωρεές από ιδιωτικούς και δημόσιους φορείς, κάθε φορά που θέλαμε να υλοποιήσουμε ένα project πέρα από την τρέχουσα πρακτική δουλειά που μοιραζόμασταν εθελοντικά μεταξύ μας.

Ολόκληρο το **2003** εργαστήκαμε άτυπα, εθελοντικά και με μεγάλο ενθουσιασμό, σε θεσμικό και ευρωπαϊκό επίπεδο. Οργανώσαμε ευχαριστήρια **επίσκεψη παιδιών στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας**, μετά την ψήφιση του νομοσχεδίου για το Συνήγορο του Παιδιού από την Ελληνική Βουλή. Μαθητές και εκπαιδευτικοί από σχολεία με τα οποία συνεργαζόμασταν συμμετείχαν σε **ταξίδι στις Βρυξέλλες στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο**, όπου προωθήσαμε την ιδέα ενός Ευρωπαϊκού Δικτύου Προστασίας των Δικαιωμάτων του Παιδιού και κάναμε πολλές επαφές.

Η ίδρυση του σωματείου «Δίκτυο για τα Δικαιώματα του Παιδιού» - 2004

Το **σωματείο μας ιδρύθηκε το 2004**. Δεδομένου ότι βρισκόταν σε εξέλιξη το μεγάλο μεταναστευτικό ρεύμα, με όλα τα προβλήματα που συμπύκνωνε, αποφασίσαμε να δώσουμε ιδιαίτερη προσοχή στη Διαφορετικότητα, ως κεντρικό άξονα παιδαγωγικού και πολιτισμικού προβληματισμού. Η πρώτη δράση που πραγματοποίησε το «Δίκτυο για τα Δικαιώματα του Παιδιού» ως σωματείο, ήταν ο **Πανελλήνιος Διαγωνισμός με θέμα «Δρόμος μετ’ εμποδίων... με δράμα, προσπάθεια και ελπίδα»** για την απονομή βραβείων «Διπλής Προσπάθειας». Τα βραβεία θεσμοθετήθηκαν με στόχο να επιβραβεύσουν την εντατική προσπάθεια των μαθητών αυτών προκειμένου να επιτύχουν την ομαλή ένταξη και πρόοδο στο ελληνικό σχολείο. Τα παιδιά ήταν αξιέπαινα διότι κατάφεραν να ξεπεράσουν μια σειρά από γλωσσικά, πολιτισμικά και κοινωνικά εμπόδια, και να ενσωματωθούν στο ελληνικό περιβάλλον που δεν ήταν πάντοτε φιλικό. Η εκδήλωση για την απονομή των βραβείων πραγματοποιήθηκε με επιτυχία στις **29 Απριλίου 2004, στο Ζάππειο**. Η ευαισθησία, με την οποία εξεφρασαν τα παιδιά τόσο τις δυσκολίες όσο και τα όνειρα και την ελπίδα για το μέλλον τους, μας συγκίνησε όλους βαθιά και μας ενθάρρυνε να συνεργαστούμε με τον γνωστό **εκδοτικό οίκο Κέδρo** και να εκδώσουμε ένα βιβλίο με τα κείμενά τους και τίτλο **«Ε! Φίλε»**.

Τις δύο επόμενες χρονιές, **2005 και το 2006** στραφήκαμε στην εμπάθυνση των προβλημάτων από τα μέλη, τους εθελοντές μας που ολοένα πολλαπλασιάζονταν και τους εκπαιδευτικούς-συνεργάτες μας. Οργανώσαμε μια σειρά από **Σεμινάρια στη Στοά του Βιβλίου** για τα Δικαιώματα του Παιδιού, με ομιλητές γνωστούς **πανεπιστημιακούς, ψυχιάτρους, κοινωνικούς επιστήμονες και παιδαγωγούς**. Συμμετείχαμε σε ευρωπαϊκές συναντήσεις για ανταλλαγή ιδεών και εμπειριών. Συμμετείχαμε σε ανοιχτές συζητήσεις σε πολλές **πόλεις της Β. Ελλάδας** καλεσμένοι σχολείων και φορέων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Οργανώσαμε τον Β’ Πανελλήνιο Διαγωνισμό του Δικτύου, με θέμα: **“Η συμβίωση σε μια πολυπολιτισμική κοινωνία”** στο Ζάππειο.

Συνεργασία με το Ίδρυμα Van Leer - 2007

Το 2007 ήρθε η συνεργασία μας με το Ίδρυμα Van Leer και έδωσε την ευκαιρία στον προβληματισμό και τις πρωτοβουλίες μας να πάρουν πιο συστηματικό χαρακτήρα. **Το Ίδρυμα Van Leer**, εξειδικευμένο στην πρώτη παιδική ηλικία και τη διαμόρφωση της Διαφορετικότητας, ανταποκρίθηκε σε ένα σχέδιό μας που αφορούσε το παιδικό βιβλίο. Η πρότασή μας εστιαζόταν στο παιδικό βιβλίο ως μέσο το οποίο μπορεί να χρησιμοποιηθεί αποτελεσματικά για να γίνει κατανοητή στα παιδιά η Διαφορετικότητα. Αποφάσισε να χρηματοδοτήσει την πρότασή μας. Ήταν **μια μεγάλη ευκαιρία να αποκτήσουμε έναν γραμματέα που θα εργαζόταν με πλήρες ωράριο συστηματικά συντονίζοντας τους δεκάδες εθελοντές μας, κρατώντας την αλληλογραφία και τα Αρχεία μας**. Ήταν επίσης και σημαντική βοήθεια, καθώς το Ίδρυμα διαθέτε έρευνες, βιβλιογραφία και εμπειρογνωμοσύνη και μας βοήθησε αποφασιστικά από επιστημονική άποψη. Πέσαμε με τα μούτρα στη δουλειά. Έπρεπε να οργανώσουμε ομάδες εθελοντών που θα διάβαζαν και θα επέλεγαν παιδικά βιβλία που είχαν σχέση με τη διαφορετικότητα, να οργανώσουμε και να ταξινομήσουμε θεματικά και κατά ηλικίες το υλικό, να πραγματοποιήσουμε μια πολυσέλιδη απαιτητική έκδοση, να αναρτήσουμε στο διαδίκτυο περιλήψεις των βιβλίων, να οργανώσουμε Ημερίδες, να οργανώσουμε εκθέσεις βιβλίων και ανοιχτές συζητήσεις σε δήμους της Αθήνας και άλλων μεγάλων πόλεων, να πραγματοποιήσουμε σεμινάρια σε εκπαιδευτικούς και γονείς, να δουλέψουμε σε εκπαιδευτικά προγράμματα τα βιβλία με ομάδες παιδιών. Η συνεργασία ανάμεσα στα μέλη μας, τους εθελοντές και τους εκπαιδευτικούς έγινε μπροστά σε όλο αυτό τον όγκο δουλειάς πιο απαιτητική και ουσιαστική. Αναπτύχθηκε ένας δημιουργικός

διάλογος, οι συναντήσεις των ομάδων εργασίας ήταν ζωντανές και ενθουσιώδεις. Το χρονοδιάγραμμα ήταν πιεστικό αλλά όλοι όσοι συμμετείχαμε, 40 περίπου άνθρωποι, ήμασταν ενθουσιασμένοι ότι με τον κατάλογο των βιβλίων και την όλη δουλειά θα είχαμε σύντομα στα χέρια μας ένα καλό εργαλείο για τα δικαιώματα. Συνεχίσαμε να δουλεύουμε με εντατικούς ρυθμούς και ολόκληρο **το 2008** διαβάζοντας και σχολιάζοντας δεκάδες βιβλία ο καθένας, συζητώντας και ανταλλάσσοντας απόψεις με συγγραφείς και εικονογράφους, με πανεπιστημιακούς και εκπαιδευτικούς, οργανώνοντας ομάδες παιδιών και καταγράφοντας τις εμπειρίες και τις αντιδράσεις τους. **Ο Κατάλογος Βιβλίων για τη Διαφορετικότητα** που έπρεπε να ολοκληρώσουμε άρχιζε να παίρνει μορφή.

Το 2009 προχωρήσαμε σε πολύ βαθύτερες εννοιολογήσεις την επεξεργασία της Διαφορετικότητας, με συλλογική συμμετοχή και άλλων εθελοντών στο πρόγραμμα του **Ιδρύματος Van Leer** και σε συνδυασμό με τα φαινόμενα ξενοφοβίας που είχαν εμφανιστεί στην κοινωνία μας και που μας προκαλούσαν για μια σε βάθος γνώση και για την ανάληψη θετικών δράσεων. Η ελληνική κοινωνική πραγματικότητα που έδειχνε σημεία έλλειψης ανοχής και επιθετικότητας απέναντι στον Άλλο, τον Διαφορετικό, υποδείκνυε στον καθένα μια τη σημασία της δουλειάς που έπρεπε να γίνει μέσα στο σχολείο, στην οικογένεια αλλά και συνολικότερα στο κοινωνικό περιβάλλον. Οι πυκνές επαφές μας επίσης με την **Τοπική Αυτοδιοίκηση** μας έδειχναν τη νέα εξαιρετικά δύσκολη πραγματικότητα που άρχιζε να διαμορφώνεται στα ζητήματα διαχείρισης των μεταναστευτικών και προσφυγικών ροών, εκπαίδευσης και ενσωμάτωσης, βίας στο σχολείο, κλπ.

Ασουνόδευτοι Ανήλικοι Αιτούντες Άσυλο - 2009

Το 2009 απέκτησε κεντρική θέση στον προβληματισμό μας το ζήτημα των **Ασουνόδευτων Ανηλίκων Αιτούντων Άσυλο** που ήταν ιδιαίτερα ευαίσθητο και έπαιρνε ασυνήθιστες διαστάσεις. Είχαμε γνωρίσει και συζητήσει με αρκετά παιδιά από 12 έως 18 ετών, τα περισσότερα από το Αφγανιστάν αλλά και από το Πακιστάν, το Μπαγκλαντές και μερικούς Αφρικάνους από τη Νιγηρία, τη Σομαλία, την Ακτή Ελεφαντοστού που είχαν φτάσει μόνοι χωρίς συγγενείς στη χώρα μας. Οι ιστορίες τους ήταν συγκλονιστικές και η πραγματικότητα που βίωναν δεν μπορούσε να μας αφήσει αδιάφορους. Ετοιμάσαμε μια **Ανοιχτή Επιστολή** προς την ελληνική πολιτική ηγεσία όλων των κομμάτων, τους βουλευτές και τον **Πρόεδρο της Βουλής** για τα **Παιδιά-Πρόσφυγες και τους Ασουνόδευτους Ανήλικους**. Στο πλαίσιο των δράσεων του Δικτύου που αφορούσαν τους Ασουνόδευτους Ανήλικους Αιτούντες Άσυλο, εγκαινιάσαμε μια **συνεργασία με το Σύλλογο Μερίμνης Ανηλίκων** για τη στήριξη του **Ξενοώνα Ασουνόδευτων Ανηλίκων Αιτούντων Άσυλο** που βρισκόταν στα Εξάρχεια. Αυτή η συνεργασία επρόκειτο να εξελιχθεί σε ένα διετές πρόγραμμα κοινωνικοποίησης και υποστήριξης των παιδιών του Ξενοώνα από το Δίκτυο. Τον **Δεκέμβριο του 2009**, με την ευκαιρία της Παγκόσμιας Ημέρας του Παιδιού οργανώθηκε εκδήλωση στην αίθουσα εκδηλώσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην Αθήνα, με μαθητές και μαθήτριες Γυμνασίου καθώς και με **Ασουνόδευτους Ανήλικους**. Όλα τα παιδιά είχαν την ευκαιρία να συμμετάσχουν στην ανοιχτή συζήτηση θέτοντας ερωτήματα και εκφράζοντας τον προβληματισμό τους. Τον **Δεκέμβριο του 2009** γιορτάσαμε επίσης την **Ημέρα των Δικαιωμάτων του Παιδιού**, φιλοξενούμενοι του **Προέδρου της Βουλής των Ελλήνων** με **Ασουνόδευτους Ανήλικους** και με μαθητές και μαθήτριες Δημοτικών Σχολείων. **Στις αρχές του 2010** αποφασίσαμε να ανοίξουμε μια δημόσια συλλογή υπογραφών, υποστηρίζοντας την απόδοση **ιθαγένειας** στα παιδιά των μεταναστών που είχαν γεννηθεί στην Ελλάδα και είχαν φοιτήσει στο ελληνικό σχολείο. Μαζέψαμε περισσότερες από τρεις χιλιάδες υπογραφές και είχαμε την ευκαιρία να οργανώσουμε πολλές συναντήσεις προώθησης αυτής της ιδέας.

Η έκδοση του Καταλόγου Βιβλίων για τη Διαφορετικότητα - Ιούνιος 2010

Μετά από τρία περίπου χρόνια δουλειάς ο Κατάλογος των βιβλίων της Διαφορετικότητας ήταν τυπωμένος και έτοιμος να διανεμηθεί σε σχολεία, γονείς και συλλόγους. Περιλάμβανε 170 βιβλία και ήταν πολύχρωμος και εξαιρετικά προσεγμένος. Παράλληλα, ανεβάσαμε στο διαδίκτυο σε ηλεκτρονική μορφή όλο το περιεχόμενό του, ώστε να διευκολύνουμε τους εκπαιδευτικούς να τον χρησιμοποιήσουν. Γιορτάσαμε την έκδοση με μια παρουσίαση του Καταλόγου και με πολλές εκδηλώσεις σε σχολεία, πολιτιστικά κέντρα, συλλόγους και εκθέσεις βιβλίου. Η θετική αξιολόγησή και

οι έπαινοι του Ιδρύματος **Van Leer** για τη δουλειά μας, καθώς και οι αξιολογήσεις πανεπιστημιακών, εκπαιδευτικών και συγγραφέων μας γέμισαν ικανοποίηση και έστειλαν τη ζήτηση του Καταλόγου στα ύψη. Πολύ γρήγορα τα αρχικά αντίτυπα εξαντλήθηκαν και χρειάστηκε να κάνουμε νέα έκδοση. Η έκδοση του Καταλόγου συνοδεύτηκε από μια Ημερίδα σε συνεργασία με τον Τομέα Ανθρωπιστικών Σπουδών του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης του Παν/μίου Αθηνών με θέμα: **«Βλέποντας τον Κόσμο με Διαφορετικά Μάτια. Παιδικό Βιβλίο και Διαφορετικότητα»**, που πραγματοποιήθηκε στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Η συμμετοχή των εκπαιδευτικών ξεπέρασε τους 500.

Κοινότητα Αφγανών Προσφύγων στο Μεταξουργείο - 2011

Αφού αξιολογήσαμε διάφορες προτάσεις των μελών και εθελοντών μας, καταλήξαμε στην κοινότητα Samaría, που θεωρήσαμε ως την πιο δραματικά επείγουσα περίπτωση για την υποστήριξη των δικαιωμάτων του παιδιού. Τα παιδιά της κοινότητας ήταν περισσότερα από 60, ηλικίας από έξι μηνών έως 12 ετών. Το σχέδιο παρέμβασης περιλάμβανε: -Σταθερή εβδομαδιαία παρουσία της ομάδας εθελοντών μας στο χώρο -Μαθήματα αγγλικών και ελληνικών -Λειτουργία παιδοτόπου με υλικά ζωγραφικής, βιβλία, μουσική, dvd και παιχνίδια -Μαγειρέμα και παροχή γεύματος μετά τις δραστηριότητες -Ιατροφαρμακευτική περίθαλψη -Εγγραφή των παιδιών στο σχολείο -Καμπάνια συλλογής τροφίμων, ρούχων, παιχνιδιών, ειδών υγιεινής, πάμπερς, κλπ. -Πακέτα τροφίμων για τις μητέρες με παιδιά με τρόφιμα και είδη πρώτης ανάγκης -Δικτύωση σχολείων για την υποστήριξη της Κοινότητας -Ψυχαγωγικά προγράμματα, επισκέψεις σε μουσεία και εκδρομές -Εργαστήρι χειροτεχνίας για τις μητέρες -Συνεργασίες με άλλες ΜΚΟ. Ο αριθμός των εθελοντών που απασχολόταν σταθερά σε εβδομαδιαία βάση ήταν γύρω στους είκοσι.

Ο Σαρίφ

Τον Μάιο προέκυψε μια πιεστική ανάγκη φιλοξενίας. Ο Σαρίφ, δωδεκάχρονος πρόσφυγας από το Αφγανιστάν, που περίμενε να του δοθεί η άδεια να συναντήσει τη μητέρα και τα αδέρφια του στη Γερμανία με βάση τον νόμο της επανένωσης οικογενειών, είχε ανάγκη από ασφαλή και σταθερή ολιγόμηνη φιλοξενία. Φιλοξενήθηκε από το «Δίκτυο» για τρεις μήνες στο σπίτι μέλους μας. Πολλοί φίλοι και εθελοντές διευκόλυναν τη διαμονή του με φροντίδα, μαθήματα και προσκλήσεις. Η σχολική Χιλν τον δέχτηκε και παρακολούθησε μαθήματα αγγλικών, μια εθελοντριά μας του παρέδιδε μαθήματα γερμανικών και το «Οικουμενικό Πρόγραμμα Προσφύγων» φρόντισε κάθε απαραίτητη νομική λεπτομέρεια ωστόσο έφυγε για να βρει τους δικούς του.

Η κρίση

Το 2011 είχε αρχίσει να πυκνώνει ανάμεσα στα μέλη και τους εθελοντές μας ο προβληματισμός σχετικά με την οικονομική κρίση και τις επιπτώσεις της. Μετά από συζητήσεις καταλήξαμε ότι θα πρέπει να ανταλλάξουμε ιδέες γύρω από πολλές και διαφορετικές προσεγγίσεις σχετικά με τους τρόπους που διαθέτει μια ομάδα ανθρώπων να κάνει πράξη τις ιδέες της. Οργανώσαμε τον Μάρτιο 2011 μια δημόσια συζήτηση με θέμα **«Από τις προοδευτικές ιδέες στην πράξη» στο Μέγαρο Εξαρχείων**. Ομιλητές: Φώτης Γεωργελές, δημοσιογράφος, *Παρατηρώντας την Αθήνα και εκδίδοντας την Athens Voice*, Αννίτα Δεκαβάλλα, ηθοποιός, *Τα Εξάρχεια στην πράξη*, Κωστής Παπαϊωάννου, εκπαιδευτικός, *Αθήνα - πόλη σε μετάβαση*, Αντώνης Λιάκος, ιστορικός, *Από το θεωρητικό στον πρακτικό βίο*, Φώτης Ψυχάρης, εκπαιδευτικός, *Δάσκαλος στον Άγιο Παντελεήμονα*, Σπύρος Κουλοχέρης, δικηγόρος-Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες, *Τ' είν' η πατρίδα μου*;, Μαρία Θεοδώρα, αρχιτέκτων, *Η από κοινού έρευνα της σκοτεινής πλευράς της πόλης*, Χρήστος Μπουλωάτης, αρχαιολόγος, συγγραφέας, *Αντίσταση με μελάνι*, Μυρσίνη Ζορμπα, Δίκτυο, *Τα δικάωματα του Παιδιού σε συνθήκες κρίσης*. Την εκδήλωση παρακολούθησαν περισσότεροι από 300 άνθρωποι, πολλοί από τους οποίους συμμετείχαν στο διάλογο. Συζητήσαμε ποιος μπορεί να είναι για τον καθένα ο τρόπος να κάνει τις ιδέες του πράξη. Πώς μπορούμε να βρούμε από τον κόσμο της ανακάλυψης του στοχασμού και να περάσουμε σε έναν πραγματικό διάλογο με τους Άλλους στον έξω κόσμο. Τι είναι αυτό που κάνει κάποιον να πάρει τις κρίσιμες αποφάσεις που οδηγούν στη συνεργασία, τη δημόσια παρέμβαση, τη μετατροπή των επιλογών σε ένα κοινό με άλλους πρόγραμμα. Τη σημασία του εθελοντισμού και των ΜΚΟ.